

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO, VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ, Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Veneris decimâ-quartâ mensis Martii, Anno Domini M. DCC. LXVI.

M. PETRO-ANTONIO LEPY, Antiquiore Scholæ Magistro, Doctore Medico, Præside.

An Satius sit Catheterem in media suæ curvaturæ parte foraminulo utrinque pertundi, quam versus apicem?

I.

UBI suppressa mictio, ibi & admovenda plerumque Chirurgi manus. Undequaque oppugnatur vesica; nunc genuinus urinæ tentatur exitus, nunc aliena lotio sternitur via. Cæteræ methodi rariores, prima frequentior. Ex quolibet metallo, sæpius ex argento, paratur fistula ad medietatem usque recta, cæterum vero recurva. Versus apicem duabus fissuris utrinque laceratur, quibus effluere queant ægri pœnæ. Per urethræ sinum inditur ista fistula oleo prius inuncta, & adusque vesicæ interiora, variis nixibus & tentaminibus, quantum potis est, soler-

tissime ducitur. Superatis obicibus, per artificialem ductum pleno rivo profluunt urinæ. Pro re nata catheter extrahitur, vel in vesica relinquitur; identidem tamen educendus & e sordibus eluendus. Hucusque ratio medendi optima, mendosa vero instrumenti fabrica. Cathetere enim mox descripto exhauriuntur quidem limpida, sed lutulenta remanent: leviores proliciuntur lotii partes, gravioribus nectuntur moræ: compescitur primus seditionis motus, belli fomes non omnino extinguitur.

II.

DUABUS de causis *specillum tubulatum* immittitur in vesica: vel ut vacua repleatur, vel quod vulgatius, ut plena vacuetur. Ad primum pertinent injectiones, quæ quidem quovis tubulo fieri possunt; secundum spectat urinæ eductio, quæ non itidem omni indiscriminatim cathetere perficitur. Quo modo etenim aquæ lutulentæ, ita & urina. In hac sicut & in cæteris liquoribus, levia sustentatui sunt, gravia demersui. Sic in matulis semper deprehendere est sedimentum arenosum; si ægrotantis renes vel organa uropea aliquo morbo laborent, non raro quiddam puriforme. Res ita se habent in vesica urinaria & potissimum in his quibus immissio catheteris vertitur solatio. Isti quotis diebus desides, in lecto resupini cubantes, situm vix mutare queunt, unde & facilius sedimenta fundum petere. Maximi tamen momenti istas sordes una cum lotio effluere, saltem si ægrum a plurimis symptomatibus immunem, aliorumve morborum purum præstare velis.

III.

FIGURAM infra delineatam intuenti, prima fronte patebit, his omnibus minime prospicere vulgarem fistulam. 1.° Liquet cathetere versus apicem utrinque fisso, vesicam omnino vacuari non posse. 2.° Non raro observare est apicem catheteris immissi, usque ad fundum vesicæ pertingere, ibi quamdam irritationem procreare, qua quidem irritatione fibrarum muscularium vesicæ oritur contractio, rotatim involvitur apex fistulæ, occluduntur fissuræ, ac tunc ne quidem una lotii gutta elici. His in circumstantiis, catheterem pauxillum retrahunt Chirurgi & a fundo vesicæ amovent, statimque foras protruditur urina. 3.° Tandem nemo est qui non sentiat tubulo vulgari nullatenus exhauriri posse partes lutulentas, puriformes, arenosas, quæ infra fissuras positæ, ideo exire nequeunt, sed in vesica commorare iterum coguntur, donec superata prima morbi causa, retracto cathetere, per solitum iter una cum lotio viam facere possint.

IV.

QUÆ igitur modo recensuimus, nobis meliora suaserunt. Catheter jam non amplius perforetur versus apicem, sed in media suæ curvaturæ parte. Sic omnis periculi succidetur metus. Nulla jam fibrarum vesicæ irritatio aut contractio iter arte paratum occludere valebit: nullæ lotii partes sive arenosæ, sive turbidæ, sive puriformes in vesicâ remoram pati. Et quidem nescimus quo fato catheterem versus apicem primi Chirurgi findere tentarunt. Nonne ultro occurrebat nostrum argumentum? Nonne ars æmula naturæ? Optimane hominum parens Natura iter sulcavit urinis versus fundum vel medias vesicæ partes? An qui de exhauriendo cado cogitant, per fun-

dum cadi immittunt tubulum recurvum & ad apicem foratum? Minime quidem. Iſti partem vaſis decliviorem acu petunt, ibique cannulam adaptant, quo artificio facillime tota capacitas una vice exſiccaretur. Similia igitur nunc facito: & quam vobis monſtravit in exoneranda veſica natura viam, hanc in lotio educendo imitemini.

V.

NIHIL eſt quod ſibilent obtrectatores adverſus noſtram concluſionem. Quod igitur ſupereſt temporis, illud impendemus in perpendendis quibuſdam quæ ad argumentum attinent.

I.° Ex variis catheteribus iſte potiſſimum nobis arridet cujus figuram infra delineandam curavimus. Hic ad inſtar litteræ *S* figuratur: & hæc eſt ratio cur iſte præ cæteris palmam obtinere videatur. Ubi cathetere *ad medietatem uſque recto* utuntur Chirurgi, raro perpeti tractu fertur urina in matulam: ſed ut plurimum & imprimis ſi reſupinus æger in ſponda jaceat, & ſub fine operationis, ſecundum poſteriorem penis partem & perinæum deſtillant, ægri nates irrigant, totumque lectum conſpurcant. Hujus ſpurcitiei occaſio præcidetur noſtro inſtrumento, uti unicuique patet.

II.° Ne in immittendo tubulo noſtro ex rugis urethræ (quod quidem frequentius in ſenibus) quamdam remoram experiatur Chirurgus, dum iſtas rugas fiſſuræ catheteris admittere quirent, in vicem ſtyli metallici, ſtylum ex balæna fictum anteponendum eſſe opinamur. Hæc virga balænacea totam fiſtulæ cavitatem ſedulo adimpleat; ora vero vel labia fiſſurarum ſint lævia, & apprime cum ſtylo connectantur ac jungantur. Et hæc ſufficiant de cathetere noſtro. Si quæ omiſimus, facile ſupplebit figuræ inſpectio.

Ergo ſatius eſt Catheterem in media ſuæ curvaturæ parte foraminulo utrinque pertundi, quam verſus apicem.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. *Joannes* D'ARCET.

M. *Ludovicus-Gilbertus-Alexander* BOYROT DEJONCHERES.

M. *Petrus* CHEVALIER.

M. *Franciſcus* THIERRY DE BUSSY.

M. *Carolus* SALLIN.

M. *Franciſcus* BERNARD.

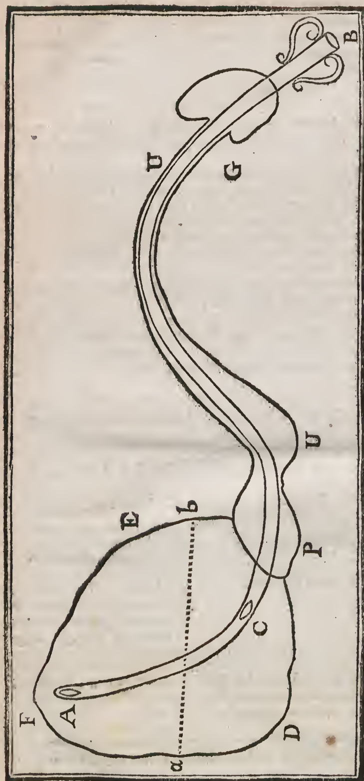
M. *Hugo* GAUTHIER.

M. *Simon* VACHER.

M. *Joannes* LE THIEULLIER, *Facultatis ex-Decanus & Academiæ Cenſor, necnon Scholarum Profeſſor deſignatus.*

Proponebat Pariſiis EDMUNDUS-CLAUDIUS BOURRU, Pariſinus, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Pariſienſis Baccalaureus, Theſeos Auctor.
A. R. S. H. 1766, A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Univerſitatis & Facultatis Med. Typographi, 1766.

EXPLICATIO TABULÆ.

Figura hic appoſita deſignat ſectionem veſicæ, proſtratæ, urethræ & glandis, cum Catheтere noſtro his in partibus immiſſo.

A, B. Catheter ad mentem noſtram figuratus, olim in A ſeu in apice foramine utrinque donatus, nunc vero in C perforandus. B eſt roſtrum inſtrumenti.

D, E, F, veſica ex latere ſecta, cujus F fundus.

G. Glans penis.

P. Proſtata.

U U. Indicant urethræ tramitem.

Lineola *a*, *b*, expreſſa fuit, ut pateret cathetere vulgari nuſquam poſſe exhauriri partes urinæ graviores, quæ nimirum infra fiſſuras catheteris ſubſident: noſtro autem inſtrumento perquam facillime exſiccari omnino poſſe veſicam.